

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS VAYIKRA • MAAMAR 2

אדם כי יקריב מכם וגו'

“A man, when he brings near of you”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/vayikra/2/

1 אדם כי יקריב מכם וגו'. להבין החילו שלא לנוכח אדם כי יקריב לשון נסתר וסיים תקריבו את קרבנכם לשון נוכח.

“A man, when he brings near of you,” etc. To understand: [the verse] began not in direct address — “A man, when he brings near,” in the third person — and concluded, “you shall bring near your offering,” in the second person.

וגם דכי יקריב לשון יחיד ותקריבו את קרבנכם לשון רבים. וגם דהל"ל מלת מכם קודם כי יקריב היינו אדם מכם כי יקריב כו'.

Also, “when he brings near” is in the singular, and “you shall bring near your offering” is in the plural. And also, it should have said the word “of you” before “when he brings near,” that is, “A man of you, when he brings near,” etc.

אך הנה נודע שיש בכל אחד ב' נפשות. נפש האלקית ונפש הבהמית. אשר נפש האלקית שרשה מבחי אדם כמ"ש ויברא אלקים את האדם בצלמו.

But it is known that in each one there are two souls, the G-dly soul and the animal soul. The G-dly soul has its root in the level of “Adam” (man), as it is written, “And G-d created man in His image.”

2 וכתוב ועל דמות הכסא דמות אדם וכמ"ש במ"א בד"ה ותחת רגליו כמעשה לבנת כו',

And it is written, “And upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man,” as is explained elsewhere, in the discourse beginning “And under His feet, like the work of the brick,” etc.;

והשתלשלות שלה למטה הוא ע"י בחי פני אדם שבמרכבה. ונפש הבהמית היא נלקחה משמרי האופנים ושרשה מבחי פני שור.

and the chain of its descent below is through the level of the face of a man in the Chariot (Merkavah). And the animal soul was taken from the dregs of the Ofanim, and its root is from the level of the face of an ox.

3 ותכלית ירידת הנשמה לעוה"ז הוא כדי לברר נה"ב להיות בבחי אתכפייא ואתהפכא והיינו ע"י נפש האלקית המתלבשת בה ומתבוננת בה' אחד בק"ש שמע ישראל כו'

The purpose of the soul's descent into this world is to refine the animal soul, so that it be at the level of subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha). This is through the G-dly soul, which clothes itself in it and contemplates [that] G-d is One, in the recital of the Shema, “Hear, O Israel,” etc.;

ועי"ז ואהבת בכל לבבך בשני יצריך כו'. אך קודם ק"ש תקנו חכמים שתים לפניה לקיום הק"ש.

and through this, "And you shall love... with all your heart" — with both your inclinations, etc. But before the Shema the Sages instituted "two [blessings] before it," for the fulfillment of the Shema.

כי א"א להכניע ולכבוש את רוח הנה"ב תחת ממשלת הנה"א כ"א ע"י שרשה של הנה"ב שמקור חוצבה הוא מחיות הקדש שבמרכבה פני אריה פני שור כו'

For it is impossible to subdue and conquer the spirit of the animal soul under the rule of the G-dly soul except through the root of the animal soul, the source from which it is hewn, which is from the holy Chayos in the Chariot, "the face of a lion," "the face of an ox," etc.;

כי אין הדינין נמתקין אלא בשרשן וכמ"ש מזה בד"ה כי תצא למלחמה על אויביך ובד"ה ונתתי לך מהלכים.

for severities (dinim) are sweetened only at their root, as is explained on this in the discourse beginning "When you go out to war against your enemies," and in the discourse beginning "And I will give you places to walk."

4 והנה עי"ז נעשה עלייה גם לנפש האלקית ע"ד והחיות נושאות את הכסא. וכמ"ש מזה בד"ה זכור ושמור בדבור אחד נאמרו.

Now, through this an ascent comes about for the G-dly soul as well, in the manner of "and the Chayos carry the Throne," as is explained on this in the discourse beginning "'Remember' and 'Keep' were said in a single utterance."

והנה ע"י העלאת מ"ן ואתעדל"ת נמשך אתעדל"ע וזהו ענין שנאמר בקרבנות ריח ניחוח להוי' וכמ"ש בד"ה והקרבנות עולה אשה.

And through the raising of mayin nukvin (feminine waters) and an arousal from below (isarusa dilesata), an arousal from above (isarusa dile'eila) is drawn down. This is the meaning of what is said of the offerings, "a pleasing fragrance to Havayah," as is explained in the discourse beginning "And you shall bring near a burnt-offering, a fire-offering."

5 והנה בחינה זו זהו ענין מה שבאתעדל"ת אתעדל"ע אך יש ג"כ אתעדל"ע מלמעלה הנמשך לעורר אתעדל"ת

Now, this level is the matter of "through an arousal from below, an arousal from above." But there is also an arousal from above, drawn from above to awaken an arousal from below,

דהיינו לעורר את האדם להקיצו משנתו בהבלי העולם דכמו שבתחלת בריאת העולם היה ההמשכה בחסד חנם כי חפץ חסד הוא.

that is, to awaken the person, to rouse him from his sleep in the vanities of the world. For as at the beginning of the creation of the world, the drawing-down was in gratuitous kindness, "for He desires kindness."

6 ואח"כ תולה במעשה התחתונים כמ"ש ויניחם בגי' לעבדה ולשמרה. אבל מ"מ עם היות שצ"ל אתעדל"ת דוקא

And afterwards it depends on the deeds of the lower beings, as it is written, "And He placed him in the Garden of Eden, to work it and to guard it." But nevertheless, even though there must specifically be an arousal from below,

אבל עכ"ז נמשך אתעדל"ע לעורר אתעדל"ת וכמ"ש מזה בד"ה ועשית בגדי קדש ועמ"ש סד"ה ואתחנן אל הוי' וסד"ה וישכם לבן וסד"ה אני ישנה בענין שראשי נמלא טל.

yet even so an arousal from above is drawn down to awaken an arousal from below, as is explained on this in the discourse beginning "And you shall make holy garments." And see what is written at the end of the discourse beginning "And I pleaded to Havayah," and at the end of the discourse beginning "And Lavan rose early," and at the end of the discourse beginning "I am asleep," on the subject of "for my head is filled with dew."

7 ויובן זה בעבודת ה' דהנה אנו רואים שיש ב' מדרגות בעבודה. הא' בחי' אתעדל"ת ביגיעת נפש ויגיעת בשר בהעמקת הדעת בהתבוננות ולב נשבר שע"ז יבא בנפשו גילוי אור קרבת אלקים והיינו באתעדל"ת אתעדל"ע.

This can be understood in the service of G-d. For we see that there are two levels in divine service. The first is the level of an arousal from below, with toil of the soul and toil of the flesh, by deepening the mind (daas) in contemplation, and with a broken heart, through which there comes into his soul a revelation of the light of nearness to G-d. This is "through an arousal from below, an arousal from above."

8 ומדרגה הב' היינו שלפעמים יוכל להיות התפעלות בנפש שלא ע"י הכנה ויגיעה כלל וכמו שאנו רואים שיש הרבה

The second level is that sometimes there can be an emotional stirring in the soul not through any preparation and toil at all, as we see that there are many

אנשים שמתעוררים פתאום ויתלהב לבם ומוחם בתפלה משך זמן מה בלי נודע להם הסבה מאין בא אליהם התעוררות זאת ובמעט זמן יכלה כח התעוררות זאת.

people who are suddenly aroused, and their heart and mind are set aflame in prayer for some period of time, without their knowing the cause, from where this arousal came to them; and in a short time the force of this arousal is spent.

9 והיינו שהיא באמת הערה מלמעלה רק אתעדל"ע לעורר אתעדל"ת ועמ"ש בד"ה שיר השירים בענין פ"י התהללו בשם קדשו.

That is, it is in truth an awakening from above, only an arousal from above to awaken an arousal from below. See what is written in the discourse beginning "The Song of Songs," on the meaning of "Glory in His holy Name."

והנפקותא בין מה שבאתעדל"ת אתעדל"ע ובין האתעדל"ת הנמשך רק מצד אתעדל"ע שכאשר יש אתעדל"ת ממש ע"י יגיעת נפש

And the practical difference between "through an arousal from below, an arousal from above" and the arousal from below that is drawn forth only on account of an arousal from above is this: when there is a real arousal from below, through toil of the soul,

אזי הוא דבר שיכול להתקיים לעד שהרי ע"י אתעדל"ת נתעורר אתעדל"ע והיא המאירה ומתגלה בנפש בבחי' פנימית כיון שהכין לבו לזה תחלה,

then it is something that can endure forever. For through the arousal from below the arousal from above was awakened, and it is what shines and is revealed in the soul, at an inward level (pnimiyus), since he prepared his heart for it beforehand;

ולכן עי"ז יתן כח ועוז בנפשו להיות עוד אתעדל"ת משא"כ כשאין יגיעת נפש ויגיעת בשר מלמטה רק מה שנתעורר נפשו ע"י ההערה מלמעלה ולא הכין לבו לעורר אח"כ נפשו

and therefore, through this, it will give strength and might in his soul for there to be a further arousal from below. Whereas when there is no toil of the soul and toil of the flesh from below, but only that his soul was aroused by the awakening from above, and he did not prepare his heart to arouse his soul afterwards,

הנה יוכל להיות חולף ועובר ההתפעלות ואין לה קיום כי בהסתלק הארה עליונה זו שאינה מאירה רק בעת רצון

then the stirring can pass and go away, and it has no permanence. For when this supernal illumination, which shines only at a time of favor (eis ratzon), departs,

אזי היה כלא היה ההתפעלות מאחר שלא היתה רק בסיבת הערה והארה עליונה לכן בהסתלק האור בטילה האהבה שנסתעף ממנה, וזהו ענין איש מזריע תחלה יולדת נקבה.

then the stirring is as though it never was, since it came only by reason of an awakening and illumination from above. Therefore, when the light departs, the love that branched out from it ceases. And this is the meaning of "When the man emits seed first, she gives birth to a female."

10 ונשים דעתן קלות ותוכל להתפתות אחר התפלה לתאוות העולם. אבל אם אשה מזרעת תחלה להיות באתעדל"ת אתעדל"ע אזי יולדת זכר שהוא דעת חזק בעבודה כו',

And "women's minds are light," and [this love] can be enticed after prayer by the desires of the world. But if "the woman emits seed first," so that it is "through an arousal from below, an arousal from above," then "she gives birth to a male," which is a strong daas (knowledge) in divine service, etc.;

ועמ"ש מענין איש מזריע תחלה סד"ה והיה מספר בני"ג גבי בת קול מכרות ומ"ש בד"ה שוש תשיש ותגל.

and see what is written on the subject of "the man emits seed first" at the end of the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," regarding the heavenly voice (bas kol) that proclaims, and what is written in the discourse beginning "Surely rejoice and exult."

וזהו הסבה למה שקובלים א"ע בעלי העבודה על היות בהם רוח טהרה והתעוררות לעבודת ה' על כמה שבועות ואח"כ פוסקת לגמרי כו'.

And this is the reason for what those devoted to divine service complain of in themselves: that there is in them a spirit of purity and an arousal to the service of G-d for a number of weeks, and afterwards it stops completely, etc.

והסבה לזה הוא לפי שהתעוררות זו היתה מלמעלה לבד לכן אחר הפסק והסתלקות אור האתעדל"ע נשאר על עמדו וטבעו. ועמ"ש ע"פ היינו כחולמים:

The reason for this is that this arousal was from above alone; therefore, after the light of the arousal from above stops and departs, he remains where he stood, and in his nature. And see what is written on the verse "We were like dreamers."

11 ב וזהו אדם כי יקריב מכם כי הנה בחי' אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם

2. And this is [the meaning of] "A man, when he brings near of you." For the level of "Adam" is as it is written, "And upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man";

כי באמת לאו מכל אלין מדות איהו כלל אלא שמתלבש בע"ס ונקי רמ"ח אברים דמלכא כדי להאיר עי"ז לנש"י וכל העולמות

for in truth He is not of these attributes at all, but He clothes Himself in the Ten Sefiros, and they are called "the 248 limbs of the King," in order to shine, through this, to the souls of Israel and all the worlds;

ואזי נקרא כמראה אדם וזהו ענין שיעור קומה ועמ"ש בד"ה צאינה וראינה בענין שיעור קומה חסד דרועא ימינא וגבורה דרועא שמאלא כו'

and then He is called "like the appearance of a man." This is the matter of shiur komah (the "measure of the stature"). And see what is written in the discourse beginning "Go out and gaze" on the subject of shiur komah: "Chesed is the right arm, and Gevurah the left arm," etc.;

ועמ"ש בד"ה מה טוב חלקנו ובד"ה ואלה המשפטים בענין אדם אדמה לעליון ועמ"ש בד"ה ויאכילך את המן.

and see what is written in the discourse beginning "How good is our portion," and in the discourse beginning "And these are the ordinances," on the subject of "Adam," [as in] "I will be like (adameh) the Most High"; and see what is written in the discourse beginning "And He fed you the manna."

12 ועל זה נאמר אדם כי יקריב היינו המשכת אתעדל"ע מבחי' אדם העליון להקריב לב האדם שלמטה לה' וכמ"ש כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם.

And of this it is said, "A man, when he brings near": that is, the drawing-down of an arousal from above from the level of the Supernal Man (Adam HaElyon), to bring the heart of the man below near to G-d, as it is written, "As water [reflects] face to face, so is the heart of man to man."

ועמ"ש סד"ה כי תצא. ועמ"ש בביאור ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו בענין פי' שכפה עליהם הר שהוא המשכת אהבה רבה מלמעלה שע"י ממילא נתעוררו ג"כ באהבה רבה.

See what is written at the end of the discourse beginning "When you go out." And see what is written in the explanation of the verse "After Havayah your G-d shall you walk," on the meaning of "He held the mountain over them": that it is the drawing-down of a great love from above, through which they were, of themselves, also aroused with a great love.

וזהו ענין כי יקריב מכם. ועיין ברבות (סדר במדבר פ' ג') ע"פ אשרי תבחר ותקרב.

And this is the meaning of "when he brings near of you." And see in the Midrash Rabbah (Seder Bamidbar, chapter 3) on the verse "Happy is the one You choose and bring near."

וזהו כי יקריב מכם ממש שיקריב את נפש האדם שלמטה לה'. ולכן אמר תיבת מכם אחר אומרו כי יקריב.

And this is "when he brings near of you": "of you" literally, that He will bring the soul of the man below near to G-d. That is why it says the word "of you" after saying "when he brings near."

ולא אמר אדם מכם כי יקריב שא"כ היה הפירוש רק כפשוטו לכד שאדם הגשמי שלמטה יקריב.

And it did not say, "A man of you, when he brings near," for then the meaning would be only according to its plain sense alone: that the physical man below brings [an offering] near.

אבל באומרו כי יקריב מכם בא לרמז אל ענין הנ"ל ולכן נאמר כי יקריב לשון יחיד דקאי על אדם העליון שהוא אחד, וע"ד מ"ש ברבות

But in saying "when he brings near of you," it comes to allude to the matter mentioned above. That is why "when he brings near" is said in the singular: it refers to the Supernal Man, who is One. And it is along the lines of what is said in the Midrash Rabbah

(בראשית פכ"א) ע"פ הן האדם היה כאחד ממנו כיחידו של עולם דהיינו כמו בחי' אדם העליון.

(Bereishis, chapter 21) on the verse "Behold, the man has become like one of us": "like the Only One of the world," that is, like the level of the Supernal Man.

ואח"כ נאמר מן הבהמה כו' תקריבו את קרבנכם זהו בחי' הקרבן שהאדם שלמטה יקריב, ולכן נאמר תקריבו לשון רבים לפי דקאי על בני".

And afterwards it says, "from the animals, etc., you shall bring near your offering": this is the level of the offering that the man below brings near. That is why "you shall bring near" is said in the plural, since it refers to the children of Israel.

13 וזהו עצה טובה ממנו ית' שמיד בעת רצון זה אשר נמשך מלמעלה התעוררות להעיר את נפש האדם תומ"י תתחילו אתם ג"כ לעורר אתעדל"ת ג"כ

And this is good counsel from Him, may He be blessed: that at once, at this time of favor when an arousal is drawn from above to awaken the soul of man, immediately you too should begin to awaken an arousal from below as well,

דהיינו לאכפא ולאחפא את מדות נה"ב והוא ענין תקריבו את קרבנכם שהוא מן הבהמה מן הבקר כו' כדלקמן.

that is, to subdue and to transform the emotive attributes (middos) of the animal soul. This is the meaning of "you shall bring near your offering," which is "from the animals, from the cattle," etc., as [will be explained] below.

14 וזהו כמ"ש משכני אחריו נרוצה פי' כאשר תמשכני באתעדל"ע אזי מיד אחריו נרוצה, אבל אם לא יתאמץ לעבוד עבודתו לברר נה"ב

And this is as it is written, "Draw me, we will run after You." The meaning is: when You draw me with an arousal from above, then at once "we will run after You." But if one does not exert himself to do his work of refining the animal soul,

אזי אף שנמשך אתעדל"ע לעורר הנה"א לא יהיה לזה קיום והתמדה. אבל כאשר מיד שאדם העליון יקריב מכם קרבן דהיינו כשיהי' אתעדל"ע לעורר אתעדל"ת.

then, even though an arousal from above is drawn down to awaken the G-dly soul, it will have no permanence and constancy. But when, as soon as the Supernal Man "brings near of you an offering," that is, when there is an arousal from above to awaken an arousal from below,

אזי תומ"י תתחילו גם אתם להקריב את קרבנכם מן ה

then immediately you too should begin to bring near your offering "from the animals," etc.;

בהמה כו' אזי יהיה דבר המתקיים (ועמ"ש סד"ה משה ידבר בענין והאלקים יענו שכי' יחודא תתאה יענה להמשכה זו של משה שהמשיך מבחינת יחודא עילאה להיות מלמטה למעלה

then it will be something that endures. (See what is written at the end of the discourse beginning "Moshe would speak," on the subject of "and Elokim would answer him": that the level of the lower unity (yichuda tata'ah) answers this drawing-down of Moshe, who drew down from the level of the higher unity (yichuda ila'ah), so that it be from below to above

כמו מלמעלה למטה, ועד"ז יובן כאן ענין אדם כי יקריב הוא ההמשכה מלמעלה למטה מיחודא עילאה ומן הבהמה תקריבו הוא כענין יענו כו' וגדול העונה אמן.

as from above to below. In the same way the matter here can be understood: "A man, when he brings near" is the drawing-down from above to below, from the higher unity, and "from the animals you shall bring near" is like "would answer him," etc.; and "greater is the one who answers Amen."

כי יתרון האור הוא מן החושך שע"י בירור נה"ב נמשך להיות והחיות נושאות את הכסא וכמראה אדם שעליו לבחי' כי לא אדם הוא וכמ"ש מזה בד"ה זכור ושמור הנ"ל).

For the advantage of light is from darkness: through the refinement of the animal soul it comes about that "the Chayos carry the Throne," and "the appearance of a man" upon it, [rising] to the level of "for He is not a man," as is explained on this in the discourse beginning "'Remember' and 'Keep,'" mentioned above.)

והנה קרבן זה שתקריבו אתם הוא מן הבהמה כו'. משא"כ אדם כי יקריב הנה הקרבן הוא מכם והיינו כמש"ל שבכל א' יש בחי' נפש האלקית ונפש הבהמית.

Now, this offering that you bring near is "from the animals," etc. Whereas with "A man, when he brings near," the offering is "of you." That is as explained above: that in each one there is the level of the G-dly soul and the animal soul.

והנה בענין אדם כי יקריב שהוא האתעדל"ע הנמשך מלמעלה לעורר ולהקריב נפש האדם שלמטה הנה הערה זו מגיע לנפש האלקית לבד

Now, as for "A man, when he brings near," which is the arousal from above drawn down from above to awaken and to bring near the soul of the man below: this awakening reaches the G-dly soul alone,

שהוא חלק אלוה ממעל ונקי נר הוי' נשמת אדם שהיא בחי' אדם נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, עמ"ש בד"ה אלה מסעי.

which is "a part of G-d above" and is called "the lamp of Havayah, the soul of man," which is the level of "Adam": "Let us make man in Our image, after Our likeness." See what is written in the discourse beginning "These are the journeys."

15 ויש בה אהבה טבעית מצד שרשה ומקור חוצבה רק שהיא מוסתרת וצריך להוציאה מן ההעלם אל הגילוי ע"כ ע"י הגילוי והאתערותא דלעילא תצא אהבה זו מההעלם אל הגילוי להיות בטל לה' כנר בפני האבוקה

And there is in it a natural love, by virtue of its root and the source from which it is hewn, only it is hidden and must be brought out from concealment into revelation. Therefore, through the revelation and the arousal from above, this love comes out from concealment into revelation, to be nullified (batel) to G-d like a candle before a torch.

אבל הנפש הבהמית שכבר ירדה וכלולה מטוב ורע רובה ככולה רע כוי לא שייך בה לומר כן

But the animal soul, which has already descended and is composed of good and evil, "its majority like its whole" being evil, etc. — this cannot be said of it.

ולכן אף אם נמשך אתעדל"ע אין זה שייכות לנפש הבהמית והגוף כי הגם שרוח האדם העולה היא למעלה עכ"ז היא בהמה ויורדת למטה אלא שזהו עבודת האדם דוקא לברר נפשו הבהמית ונקי עובד אלקים

Therefore, even if an arousal from above is drawn down, this has no bearing on the animal soul and the body. For although "the spirit of man ascends upward," nevertheless it [the animal soul] is an animal and "descends downward." Rather, this is specifically the work of man: to refine his animal soul. And he is called "one who serves G-d (oved Elokim),"

כמו עורות עבודין שמעבד אותן ומתקנן וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ אני ישנה בענין אחותי רעיתי ועמ"ש כה"ג כמ"ש כאן בד"ה וספרתם לכם בפ' אמור.

like tanned hides (oros avudin), which one works and makes fit; as is explained elsewhere, in the explanation of the verse "I am asleep," on the subject of "my sister, my beloved." And see what is written in a similar vein to what is written here, in the discourse beginning "And you shall count for yourselves," in Parshas Emor.

16 וכמארז"ל במלאך הממונה על ההריון ששואל טפה זו מה תהא עליה כו' ואילו צדיק או רשע לא קאמר.

This is as our Sages, of blessed memory, said of the angel appointed over conception, who asks, "This drop — what will become of it?" etc., whereas "righteous or wicked" he does not say.

וזהו כי יקריב מכם, כלומר לשון מכם היינו הנה"א לבד. אבל קרבנכם הוא מן הבהמה כו'

And this is "when he brings near of you": that is, the expression "of you" means the G-dly soul alone. But "your offering" is "from the animals," etc.:

היינו לברר הנפש הבהמית להיות בכח"י אתכפיא ואתהפכא ע"י ההתכוננות בגדולת ה' כפי אשר שכלו יוכל שאת להוליד מזה אהבה עזה גם בנפש הבהמית.

that is, to refine the animal soul so that it be at the level of subjugation and transformation, through contemplating the greatness of G-d as far as his intellect can bear, to give birth from this to a fierce love in the animal soul too.

17 ומתחלה צ"ל אתכפיא בשלשה לבושי הנפש מחשבה דבור ומעשה בסור מרע ועשה טוב ואח"כ יבוא לבח"י אתהפכא.

At first there must be subjugation (iskafya) in the three garments of the soul, thought, speech and action, in "turn from evil and do good"; and afterwards he will come to the level of transformation (is'hapcha).

גם פ"י מן הבהמה היינו כמבואר לעיל שכדי להכניע ולברר נה"ב הוא דוקא ע"י שרשה ומקורה מבח"י פני שור שבמרכבה

Also, the meaning of "from the animals" is as explained above: that in order to subdue and refine the animal soul, it is specifically through its root and source, from the level of the face of the ox in the Chariot.

וזהו שמזכירים בשתים שלפניה דק"ש איך שהמלאכים וחיות הקודש מקדישים וממליכים כו' שמזה דוקא תתפעל הנה"ב.

And this is why, in the two [blessings] before the Shema, we mention how the angels and the holy Chayos sanctify and proclaim [His] kingship, etc.: for by this specifically the animal soul will be stirred.

18 וזהו מן הבהמה תקריבו היינו בחי' פני שור שבמרכבה. ופי' מן הבקר ומן הצאן היינו שני מדרגות חלוקות שיש ב נפשות הבהמיות.

And this is “from the animals you shall bring near”: that is, the level of the face of the ox in the Chariot. And the meaning of “from the cattle and from the flock” is two distinct levels that there are in animal souls.

יש מי שהוא מבחי' בקר כי שור נגח הוא בחי' גבורות קשות והיינו מי שהוא כעסן בטבעו שמדה רעה זו היא בו בתגבורת יותר ויכונה בשם בקר ע"ש הרתחנות כו'.

There is one who is of the level of cattle, for a goring ox is the level of harsh severities (gevuros): that is, one who is irascible by nature, in whom this bad trait is more dominant. He is called by the name “cattle” on account of the hot temper, etc.

19 ויש מי שאינו רתחן בטבעו וחלק הרע שבו הוא היותו בעל תאוה והוא שנפשו הבהמית היא מבחי' צאן שאינן נגחני' אדרבה קולם ברחמנות. אלא שהם בעלי תאות כו', הנה כל אלה צריך לאכפא.

And there is one who is not hot-tempered by nature, and the evil part in him is his being a person of desire. That is, his animal soul is of the level of sheep, which do not gore; on the contrary, their voice is plaintive. But they are creatures of desire, etc. Now, all of these must be subdued.

20 וז"ש מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם כל א' לפי מה ידיע בנפשו מהותו וטבעו כך יראה לאכפא מדה זו ואז יהי דבר המתקיים כו'.

And this is [the meaning of] what is written, “from the cattle and from the flock you shall bring near your offering”: each one, according to what he knows in his soul of his essential character and his nature, so should he see to subdue this trait. And then it will be something that endures, etc.

וזהו משכני אחריו נרוצה. משכני לשון יחיד הוא אתעדל"ע לעורר האהבה הטבעית שבנפש האלקית.

And this is “Draw me, we will run after You.” “Draw me,” in the singular, is the arousal from above to awaken the natural love that is in the G-dly soul.

21 ועמ"ש מענין משיכה גבי בהמ"ז בפ' עקב בד"ה שייכות ברית ותורה לבהמ"ז, והנה עי"ז הנה"א מבררת גי"כ הנה"ב כנ"ל.

And see what is written on the subject of drawing (meshichah), regarding Grace after Meals, in Parshas Eikev, in the discourse beginning “The connection of covenant and Torah to Grace after Meals.” And through this the G-dly soul also refines the animal soul, as mentioned above.

וזהו אחריו נרוצה לשון רבים בשני הרצונות דנה"א ונה"ב, וזהו יפה את רעיתי כתרצה עמ"ש בד"ה הנך יפה רעיתי.

And this is “after You we will run,” in the plural: with the two wills (retzonos) of the G-dly soul and the animal soul. And this is “You are beautiful, my beloved, as Tirtzah”; see what is written in the discourse beginning “Behold, you are beautiful, my beloved.”

22 ואח"כ נאמר הביאני המלך חדריו לשון יחיד כי חדריו היינו שיתא סדרי משנה שהן בחי' חג"ת חסד דין רחמים ר"ת חדר שמהם נמשך כשר ופסול טמא וטהור חייב וזכאי, והביאני לשון עבר

And afterwards it says, “The King has brought me into His chambers,” in the singular. For “His chambers” are the six orders of the Mishnah, which are the level of Chesed, Gevurah and Tiferes — chesed, din, rachamim (kindness, judgment, compassion), the initials of cheder (chamber) — from which flow [the rulings of] fit and unfit, impure and pure, liable and innocent. And “has brought me” is in the past tense:

דהיינו כמארז"ל כשהתינוק בבטן אמו מלמדין אותו התורה כולה דהיינו בעוד הנשמה בבחי' עיבור למעלה, ועמ"ש מזה בד"ה והיה לכם לציצית ובד"ה ראה אנכי נותן,

that is, as our Sages, of blessed memory, said, when the infant is in its mother's womb they teach it the entire Torah — that is, while the soul is still at the level of gestation above. And see what is written on this in the discourse beginning “And it shall be for you as tzitzis,” and in the discourse beginning “See, I set before you,”

ומזה נמשך הכח אח"כ שיאיר לו אור ה' וכח האהבה ויראה להיות משכני דהיינו לפי שמכבר הביאני המלך חדריו.

and from this comes the power, afterwards, for the light of G-d to shine for him, and the power of love and awe, so that there be “Draw me”: that is, because already “the King has brought me into His chambers.”

(ועיין מענין משכני אחריו נרוצה בפ' אחרי דנ"ט ע"א, ובפ' ויחי דרכ"ט ב'. ומענין חדריו בפ' ויקרא דף ד' ע"א ובפ' לך לך ד"צ ע"א ועיין מענין משכני בגמרא חגיגה דט"ו סע"ב וברכות וישב ר"פ פ"ו בשלח ס"פ כ"ד. אמור פכ"ז כנרשם בספר בית אהרן).

(And see on the subject of "Draw me, we will run after You" in [the Zohar,] Parshas Acharei, 59a, and in Parshas Vayechi, 229b; and on the subject of "His chambers," in Parshas Vayikra, 4a, and in Parshas Lech Lecha, 90a. And see on the subject of "Draw me" in the Gemara, Chagigah, at the end of 15b, and in the Midrash Rabbah: Vayeshev, at the beginning of chapter 86; Beshalach, at the end of chapter 24; Emor, chapter 27, as recorded in the book Beis Aharon.)

והנה להמשיך אתעדל"ע זו דאדם כי יקריב הוא ע"י עסק התורה שהיא בחינת אדם רמ"ח פקודין רמ"ח איברין ושס"ה ל"ת שס"ה גידים וכמ"ש בד"ה ויאכילך את המן. ולכן ע"י עסק התורה נמשך להיות כי יקריב.

Now, drawing down this arousal from above of "A man, when he brings near" is through engaging in the Torah, which is the level of "Adam": 248 commands, 248 limbs, and 365 prohibitions, 365 sinews, as is explained in the discourse beginning "And He fed you the manna." Therefore, through engaging in the Torah it comes about that "He brings near."

23 וכמ"ש קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ואין אמת אלא תורה. ועמ"ש בד"ה רני ושמחי גבי

As it is written, "Havayah is near to all who call upon Him, to all who call upon Him in truth," and "truth" is nothing but Torah. And see what is written in the discourse beginning "Sing and rejoice," regarding

כי אתה נרי א"ת הם בחינת אותיות התורה כו' ומ"ש מזה בד"ה ואתה תצוה גבי מאת בני ישראל

"For You (atah) are my lamp": the letters alef-tav are the level of the letters of the Torah, etc.; and what is written on this in the discourse beginning "And you shall command," regarding "from (me'es) the children of Israel."

וזהו שבעסק התורה נאמר או יחזק במעווי יעשה שלום לי שלום יעשה לי כי פעמים שלום והיינו כמ"ש שלום שלום לרחוק ולקרוב וכמ"ש במ"א בד"ה ביום השמע"צ.

And this is why, of engaging in the Torah, it is said, "Or let him take hold of My strength; he will make peace with Me, peace he will make with Me": "peace" twice. That is as it is written, "Peace, peace, to the far and to the near," as is explained elsewhere, in the discourse beginning "On the day of Shemini Atzeres."

24 וכיון שכן נמשך מזה ג"כ בחיי שלום דלרחוק שיהיה נעשה קרוב. וזהו אדם כי יקריב מכם

And since this is so, there is drawn from this also the level of the “peace” of “to the far,” so that he becomes near. And this is “A man, when he brings near of you.”

וזהו תשמרו להקריב לי שמור זו משנה שעייזי נמשך להיות להקריב לי. ועמ"ש מזה סדי"ה צו את בניי ואמרת אליהם את קרבני.

And this is “You shall guard to bring near to Me”: “guard” — this is Mishnah, through which it comes about that there be “to bring near to Me.” See what is written on this at the end of the discourse beginning “Command the children of Israel and say to them: My offering.”

וברבות בקהלת ע"פ אדם אחד מאלף מצאתי זה משה שבא לאלף דור כו'. הה"ד דבר צוה לאלף דור. ועזי"נ ג"כ אדם כי יקריב דהיינו עיי התורה.

And in the Midrash Rabbah on Koheles, on the verse “One man (adam) in a thousand have I found”: this is Moshe, who came for a thousand generations, etc.; as it is written, “The word He commanded to a thousand generations.” And of this too it is said, “A man (adam), when he brings near”: that is, through the Torah.

ועמ"ש"ל בענין משה ידבר כו' (וע' עוד מענין אדם כי יקריב כו' ברבות סדר בא פייז ויקרא פ' ב' ור"פ בלק)

And see what is written above on the subject of “Moshe would speak,” etc. (And see further on the subject of “A man, when he brings near,” etc., in the Midrash Rabbah: Seder Bo, chapter 17; Vayikra, chapter 2; and the beginning of Parshas Balak.)

וזהו דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב כו' ועייזי ג"כ אח"כ מן הבהמה תקריבו וכנ"ל

And this is “Speak to the children of Israel and say to them: A man, when he brings near,” etc.; and through this, afterwards, also “from the animals you shall bring near,” as mentioned above.

והוא עיי קיום המצות שהמצוה יש לה סגולה פרטית להעלות את נה"ב ולקשרה באור א"ס ב"ה כי צדקה תרומם גוי. וכמ"ש במ"א בד"ה המגביהי לשבת:

And this is through fulfilling the mitzvos, for a mitzvah has a particular special power to raise up the animal soul and bind it to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; for “charity (tzedakah) exalts a nation (goy).” As is explained elsewhere, in the discourse beginning “Who is enthroned on high.”

25 והנה ע"פ כל הנ"ל יובן ג"כ ענין פסח וספירת העומר כי בפסח הוא אתעדל"ע לעורר אתעדל"ת והאתעדל"ע הוא לעורר הרצוא בנפש האלקית אבל הנה"ב לא נתהפכה עדיין ולכן נאמר כי ברח העם וכמ"ש בסש"ב ס"פ ל"א.

Now, according to all the above, the matter of Pesach and the Counting of the Omer can also be understood. For on Pesach there is an arousal from above to awaken an arousal from below, and the arousal from above is to awaken the ratzo (running forth) in the G-dly soul; but the animal soul has not yet been transformed. That is why it says, "that the people had fled," as is explained in Sefer Shel Beinonim (Tanya), at the end of chapter 31.

26 וזהו כענין אדם כי יקריב מכם וכמ"ש קול דודי כו' מדלג על ההרים שהוא בזכות התורה שנק' הר כמ"ש ישאו הרים שלום לעם כמ"ש כמ"א,

And this is like the matter of "A man, when he brings near of you," as it is written, "The voice of my beloved," etc., "leaping over the mountains," which is by the merit of the Torah, which is called a mountain, as it is written, "The mountains will bear peace to the people," as is explained elsewhere;

לכן אח"כ תומ"י ביום שני הוא קרבן העומר שעורים שהוא מאכל בהמה, להיות בירור נפש הבהמית וספירת העומר וספרתם לכם בחינת בירור ז' מדות דנה"ב.

therefore, afterwards, immediately, on the second day, there is the Omer offering of barley, which is animal food, so that there be the refinement of the animal soul. And the Counting of the Omer, "And you shall count for yourselves," is the level of refining the seven emotive attributes (middos) of the animal soul.

27 והוא כענין מן הבהמה מן הבקר כו' תקריבו דהיינו אתעדל"ת ואזי עי"ז אח"כ בשבועות מתן תורה הוא בחי' אתעדל"ע שאחר אתעדל"ת התגלות רצונו וחכמתו למטה כי

And this is like the matter of "from the animals, from the cattle," etc., "you shall bring near," which is an arousal from below. And then, through this, afterwards on Shavuot, the Giving of the Torah is the level of an arousal from above that comes after an arousal from below: the revelation of His will and His wisdom below. For

הנה בחינת כי יקריב ותקריבו זהו העלאה ממטה למעלה אבל במ"ת כתיב וירד ה' על הר סיני להיות המשכה למטה ועיין ברכות פ' ואתחנן ע"פ אשר לו אלקים קרובים אליו.

the level of "when he brings near" and "you shall bring near" is an elevation from below to above, whereas at the Giving of the Torah it is written, "And Havayah descended upon Mount Sinai," so that there be a drawing-down below. And see in the Midrash Rabbah, Parshas Va'eschanan, on the verse "that has G-d so near to it."

28 וההפרש שבין בחי' עסק התורה שקודם הרצוא דהיינו בחי' אדם כי יקריב לבחי' עסק התורה שאחר הרצוא ובירור נה"ב

And the difference between the level of engaging in the Torah that precedes the ratzo — that is, the level of "A man, when he brings near" — and the level of engaging in the Torah that comes after the ratzo and the refinement of the animal soul

היינו שע"י זה הרצוא ובירור נה"ב נמשך בעסק התורה מבחי' כי לא אדם הוא להמשיך משם המשכה חדשה בבחי' אדם וכמ"ש במ"א:

is that, through this ratzo and the refinement of the animal soul, there is drawn into the engagement in the Torah from the level of "for He is not a man," to draw down from there a new drawing-down into the level of "Adam," as is explained elsewhere.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: [likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/](https://www.likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/)

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From [likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/2/](https://www.likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/2/)

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok